

{ אז נדברו }

פרשת ניצבים תשפ"א | לסדר: "כי קרוב אליך הדבר מאוד" | גליון מספר: 527

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון
בשירות פקס באמצעות
שיחת טלפון:

0795319191

(ניתן לפעול לפי ההוראות
המפורטות שם..)

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק:

חשבון 705284

בנק פאג"י

סניף 187

בדואר:

פולק- רח' גאולה 15,

חיפה

תודה מראש!!!

מי ה"ספרא דדינא" שאחראי על הכתיבה בספרי חיים ומתים?

שמעתי וורט בשם אחד מהקדמונים, שאומר: שאמנם כתוב ששלושה ספרים נפתחים בר"ה... אבל לא כתוב מי כותבם? כולנו יודעים שצדיקים נכתבים פה ורשעים נכתבים שם... אבל מי?? מי כותב?? מי מחליט?? **לא כתוב מי!!!** אמר אותו צדיק: **אתה!!! אתה כותב!!!** אתה מחליט... האדם בכבודו ובעצמו כותב את עצמו, מי שרוצה כותב את עצמו בספרן של צדיקים וכן ההיפך

עד כאן הוורט... היות וזה וורט מאוד מחודש אז חיפשתי מה המקור לוורט הזה... ולא הצלחתי למצוא את המקור... היות ולא מצאתי... אז זהו... כבר החלטתי שאני לא יכול לכתוב את זה... כי א"א להגיד כזה חידוש גדול בלי שום מקור... ואז פתאום תפסתי את הראש!!! רגע... בעצם אין פה שום חידוש... זה דבר מאוד פשוט... רוצה שאני אסביר לך למה זה לא חידוש?? **יש לי המחשה קצת מצחיקה (כמובן שרק בתור המחשה):** תאר לעצמך יהודי בינוני מגיע לשמים בראש השנה ויושב שם מלאך חמור סבר מול שלושת הספרים ושואל אותם: נו ר' יי... מה החלטת?? החלטת להיות צדיק או להיות רשע?? הרי תשובה תפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה... אז קדימה... מה איתך?? הבינוני הזה מתחיל לגמגם... רגע רגע מלאך... תן לי לחשוב... אני עדיין לא קבלתי החלטה איפה להירשם... טוב... המלאך יושב... מחכה... מה אפשר לעשות!!! המלאך קיבל הוראה מגבוה שע"פ חוק צריך לתת לפצינטי עשרה ימים לקבל החלטה... הבינוני לוקח את הזמן שלו... ולבנתיים המלאך מתחיל לפקד... נו... בינוני תעשה טובה... תשחרר אותי... תחליט מה הכיוון שלך... כדי שאני אוכל כבר לכתוב ואני אלך הבייתה... אבל הבינוני?? לא מעניין אותו כלום!!! שירות זה שירות!! זכותי לעכב את ההחלטה עד הרגע האחרון... יש לי עוד שמונה ימים להחליט... והמלאך יושב שם ומחכה... ודי... כמה אפשר לחכות לבינוני הזה... זה נראה שהוא מממזה לא בכיוון... במקום לשבת עם עצמו ברצינות ולערוך פגישות יעוץ... הוא עסוק בשטויות... הוא סתם מושך את הזמן... ורק אני המלאך נשארתי פה לחכות לו... בשלב מסוים פקעה סבלנותו של המלאך והוא לקח את הקולמוס והגיש לבינוני... תקשיב צדיק... אני הולך הבייתה!!! כשתחליט מה שאתה רוצה לעשות... תכתוב אתה בעצמך!!! תכתוב מה שאתה רוצה ואיפה שאתה רוצה... החלטת להיות צדיק?? תכתוב את עצמך אצל הצדיקים... החלטת אחרת... בבקשה... תכתוב את עצמך אצל הרשעים... רק תכתוב ברור!!!

אה... מה אתה אומר על זה?? זה נשמע בדיחה... אבל תחשוב על זה... זה ממש לא בדיחה!!!

תבין: פעם הייתי פתוח שהשלושה ספרים שנפתחים... זה צ'קים כאלו... צ'קים של חיים... צ'קים של פרנסה... אם ככה!!! צריך פה מערכת אבטחה כבדה ועורכי דין כדי שלא יהיה פה מחטפים... תאר לעצמך שמישהו עושה מתקפת סייבר ומתחיל להעביר תקציבים...

אז זהו שלא!!! השלושה ספרים נפתחים האלו זה בסה"כ ספרים של צדיקים וספרים של רשעים... זה לא משיכת מזומנים!!! אדרבה... זה הפקדה!!! כל אחד מחליט למי הוא חותם הוראת קבע ולאזיה חשבון הוא שולח אותה... האם אתה מחליט להפקיד את כוחות הנפש שלך בספרים של צדיקים ועבודת ה'... או שאתה רוצה להעמיד את האישיות שלך במקום של רשעים... אם ככה... בטח שכל אחד כותב את עצמו בג' ספרים... זה לגמרי לגמרי בידיים שלנו!!!

בקיצור: אם הכל תלוי בתשובה ותפילה וצדקה שלנו... אז במילים אחרות אנחנו קובעים פה את הסדר יום... במילים אחרות: תכל'ס... אנחנו פה הכותבים... **אתה קולט את האבסורד???**

כולנו מזועזעים במי יחיה ומי ימות, מי בקיצו ומי לא בקיצו... ואחרי שניה מה אנחנו צועקים?? ותשובה ותפילה וצדקה מעבירים את רוע הגזירה... ההלו צדיק... אל תבהל... אף אחד לא כותב אותך ולא חותם... המסמכים בידיים שלך... עמוד עמוד עמוד ותקבל החלטה איפה אתה רושם את עצמך... **אני חושב שזה מהפך בגישה!!** במקום לפחד מאיזה מלאך חמור סבר שכותב כל מיני דברים מפחידים מי יחיה ומי ימות ולך תדע מה החליטו שם... עזוב אותו... הוא לא מפחיד בכלל... **אתה פה המפחיד!!! תפחד מעצמך...** תבין שאתה מחליט כאן את הסדר יום לטוב ולמוטב... ועם החוסר רצינות שלך אתה עלול לכתוב את עצמך בספר לא סימפטי בעליל...

נו... אז יום הדין מפחיד או לא מפחיד?? בטח שמפחיד!!! אתה מאוד מפחיד!!! אין לך מושג איזה שטויות אתה יכול לעשות... תזהר לך... תזהר מעצמך... אתה מסוכן מאוד לעצמך...

ותדע לך שזה סתם כלל חשוב בחיים... האיש הכי מסוכן בעולם זה אני --עצמי!! מה שבן אדם יכול לעולל לעצמו זה תמיד הרבה יותר גרוע מהאויב האכזר ביותר...

אז תכל'ס... יום הדין מפחיד או לא?? בטח שמפחיד!!! מי מפחיד?? אתה!!!

כל הבריאה מפחדת... מלאכים יחפזו... ממי?? ממך!!! כן... אתה פה המפחיד... ביום הזה לפני התשפ"ב שנים עמד אדם הראשון בניסיון... וכל הבריאה עצרה את נשימתה במתח עצור לראות האם הוא עומד בניסיון או שהוא אוכל מעץ הדעת וממיט מיתה על כל העולם... והוא בחר במוות... ומאז מידי שנה הבריאה שוב עוצרת את נשימתה במתח... והפעם אתה מעמיד אותה במתח!! הפעם אתה תחליט לאן פני העולם מועדות... אז אני מבין את העולם ממה הוא מפחד כ"כ... אבל אתה?? תפסיק לפחד מעצמך... תפסיק להפחיד את עצמך על עצמך...

בא ניקח את המושכות!! נקח קרדיט ונקבל ע"ע לתקן עולם במלכות ה'. נחליט לשפר מעשינו ולשוב אליו בתשובה שלימה... ואז נזכה ל-כי חדות ה' היא מעוזכם... ולכתיבה וחתימה טובה...

אנא ישועה... אני רוצה כבר לעלות על הפסים... מתי אזכה???

מישהו העיר את תשומת לבי שכשרוצים להמחיש את אימת הדין... מזכירים לנו את כל המאורעות המזעזעים שהיו בשנה האחרונה... והנה... אתם רואים... זה!!! זה מה שנגזר בר"ה האחרון אז בבקשה... להיזהר... נו נו... מהר לחזור בתשובה... **אבל לכאורה למה?? למה להגיע מהזווית השלילית???** אפשר לעשות את **אותו דבר ההיפוך!!!** בא נזכר בכל מיני דברים טובים שקרו השנה שהרי גם הם נגזרו בר"ה... ובדיוק כמו שהם נגזרו וקרו וטוב שקרו... כך באותה מידה הם היו יכולים **לא** להיגזר... **וזה לא פחות מזעזע!!!** כן... בשנה האחרונה נולדה לי בת לאחר כמה שנים של ציפיה... ואם זה לא היה קורה השנה... אז הייתי מצפה עוד שנה נוספת!!! וזה מספיק מרתיע אותי... אבל סו"ס זה מרתיע אותי מהמקום החיובי!!! כמו שכתוב בנביא הושע: "ופחדו אל ה' ואל טובו..." יש מושג לפחד על דבר טוב... אני רוצה שכך וכך יקרה... חשוב לי שבשנה הקרובה יהיה טוב ואני דואג ומתפלל ושב בתשובה כדי שזה אכן יקרה... **כך מישהו העיר את תשומת לבי...**

ואז פתחתי את הגמ' בראש השנה וראיתי שכשהגמ' מדברת על מה שנגזר בר"ה... הגמ' מזכירה רק דברים טובים... בראש השנה נפקדה שרה רחל וחנה!! בראש השנה יצא יוסף מבית האסורים!!! אבל לא צריך להיות גאון בשביל להבין שמכלל הן אתה שומע לאו, שאם בר"ה נפקדה שרה רחל וחנה המשמעות היא שבר"ה שלפני כן הם לא נפקדו...

אגב: יש שם רש"י שאומר מילה אחת בלבד!! מילה שעשתה לי מהפך בחיים!!! הגמ' הרי אומרת שם שבר"ה נפקדה חנה, מוסיף רש"י מילה אחת: **בתפילה!!!** רש"י מדגיש שחנה לא באמת נפקדה בר"ה (שהרי ממשמעות הפסוקים לא יכול להיות שזה היה בר"ה) אז במה זה מתבטא שהיא נפקדה בר"ה?? אומר רש"י בפשטות: **בתפילה!!!** היא פשוט התפללה...

כתוב כאן שמי שנכנס למסלול טוב של תפילה... זה כבר נקרא שהוא נפקד!! הבנת מה אמרת?? אני אסביר: כשהייתי בשידוכים הייתי מאוד שבור... והתפללתי כל הזמן שיגיע השידוך... והנה... יום אחד התארסתי וזהו!!! מאותו יום נושעתי... זהו... כבר לא הייתי שבור שאני לא נשוי... מה קרה? למה זה נקרא שנושעתי? וכי הייתי כבר נשוי? לא!!! מי שמאורס הוא עדיין לא נשוי... רק מה?? ברגע שהתארסתי זה אומר **שעליתי על הפסים**, אני כבר במסלול!!! אני כבר בדרך ובכיוון להיות נשוי... אם ככה... ברגע שאני במסלול... אז כבר לא איכפת לי לחכות עוד חודש חודשיים וגם יותר... העיקר שעליתי על הפסים...

אז זהו!!! שרש"י מגיע ומחדש לנו שמי אמר שלהתארס זה נקרא לעלות על הפסים? מי אמר שלהיפקד זה נקרא שהנה... עליתי על הפסים?? אולי **התפילה** זה נקודת המפנה שבה עולים על הפסים?? התחלת להתפלל... הפנמת שה' הוא היחיד שיכול לעזור לך?? התחלת להשקיע המון אנרגיות בתפילה?? אם ככה... מזל טוב!! נושעתי... עלית על הפסים... אה... לא רואים ישועה באופק?? נכון... גם כשמתארסים זה לא אומר שהיום החתונה... וגם כשנפקדים אורך ט' חודשיים עד שזוכים לילד... ובכל זאת יש שמחה שעלינו על הפסים!! אז זהו!!! שהיום הגדול שבו תנה עלתה על הפסים זה היה היום שבו היא מרת נפש ותתפלל אל ה'!!! ביום שהיא החליטה לשים את כל הקיטור בתפילה... זה נקרא יום הישועה!!! שם היא נפקדה!! שם היא עלתה על הפסים.

המילה הבודדת הזו ברש"י יכולה לחולל מהפכה בראש!! להבין שהרגע שבו אנחנו מבינים שרק תפילה יכולה לעזור לנו... זה היום המכונן... זה יום הפקידה!! זה היום שעשה ה' נגילה ונשמחה בו... וזה לא צחוק... אל תחשוב שזה פשוט... לפעמים אורך הרבה הרבה זמן עד שמגיעים לפקידה הזו... מניסיון אישי אני יכול להעיד... שראיתי כבר עשרות פעמים ישועות בעיניים כתוצאה ישירה מתפילה... ולמרות זאת!! למרבה האבסורד, כל פעם ששוב הייתי צריך ישועה... ארך לי זמן עד שהפנמתי שזו הכתובת... ארך זמן עד שנזכרתי בכתובת הכ"כ המוכרת... ארך זמן עד שהפסים של תפילה... אתה שואל איך זה יכול להיות?? איך בן אדם שראה ישועות בעיניים אחד אחרי השני... איך הוא שוכח כל פעם מחדש את הכתובת האהובה והמוכרת...?? אין לי תשובה על זה!!! מבחינתי זו חידה!! מישהו טען לי שזה גובל ב... בפיגור מסוים... אני מסכים איתך... אין לי הסבר לזה... אבל אני כן יכול לחפות על עצמי שאם יש פיגור יותר גדול מזה... זה מי שיש לו את הרבש"י... והוא יודע שה' הוא אבא טוב וכל יכול ושומע תפילות... והוא בכל זאת בוחר בכל מיני דרכים עקיפות... לתת את הקרדיט לכל מיני סגולות למיניהם... אני לא מצליח להבין את זה!!!

האם פעם ניסית להשיג את הרבש"י בצורה רצינית שכי"כ מהר התייאשת והתחלת לחפש כל מיני טיפולים רגשיים וכל מיני דרכים שונות ומשונות כפטריות אחרי הגשם...??

עכ"פ מה שבטוח!!! בימים שתחלטי שאתה הולך על תפילה... ביום שהחללת שאתה הולך על יצירת קשר עם ה'... ומחלטי להשקיע בזה בצורה רצינית... אנא ממך: אל תשכח לציין את היום הזה!!! כי זה היום המכונן בחייך!! כי הישועה שבא תבא... תזקף ליום הזה!! היום השמח והמאושר נזקף לאותו יום שנפקדת בתפילה!!! שהבנת שה' הכתובת! שם זה קרה... בראש השנה נפקדה חנה!!! ביום הזה היא החליטה שהיא מדברת עם ה'... ושופכת את כל המרת נפש שלה מול ה'... ושם זה קרה!!! ואתה תחלטי האם הראש השנה הקרוב יהיה גם היום שלך... זה בידים שלך!!! אתה תחלטי האם אתה הולך על המהלך הזה או לא... (כאן חשוב להבהיר שכמובן שבסופו של דבר יש תמיד לאבא שבשמים זכות וטוטו שהוא יתברך מחלטי אחרת מסביבת של תהגהת היחוד שאנחנו לא מבינים אותם... בשביל זה כתבתי ספר שנקרא "ואהבת" שהוא מקביל ל"אהבת" כי ישמע ה' את קולי החנוני...)

אסיים בכמה מילים קצרות אודות עשרת ימי תשובה: הגאון מוילנא אומר שעשרת ימי תשובה הם ימים שהם למעלה מן הזמן... (למה? עזוב... לא משנה כעת למה... זה קצת קשור לשה המעוברת שהולכת להיות השנה דו"ק...) ממילא אפשר לפעול בימים אלו למעלה מהמקום ולמעלה מהזמן... זה בחינת "קראוהו בהיותו קרוב..." ה' כאן... הכל קורה כאן ועכשיו... באור פני מלך חיים... והכל פתוח ואפשר לקבל הכל... דא עקא!!! שקח בחשבון שלא מרגישים את זה!!! אל תתפלא אם תרגיש קיר... אבל תדע לך שהקב"ה עומד מאחורי הקיר הזה והוא קרוב מתמיד... את המשפט הזה שמעתי מהרב פינקוס לפני 15 שנה... ובאמת באותו זמן הרגשתי קיר... אבל החלטתי שלא מעניין אותי כלום... ה' עומד מאחורי הקיר ואני מדבר איתו ויהי מה... בסוף התברר שה' באמת היה שם... מאחורי הקיר הזה... אוהו... הוא היה שם ועוד איך... אז בבקשה... לא להתבלבל מקירות... לדעת שעש"ת זה בהיותו קרוב מדעי!

בחודש תשרי לא יצאו גיליונות מודפסים, הגיליון הבא יצא אי"ה בשנת התשפ"ב בחודש מרחשוון - פרשת נח.

גיליונות יחידים ניתן יהיה לקבל גם בחודש תשרי, בבני ברק, משפחת דרייפוס רח' חזו"א 34 פינת דסלר.

ניתן עדיין לקנות את החוברת

"והיא תהלתך"

ניתן להשיג במוקדי המכירה של הגיליון. לברור מוקד קרוב: 0527683095

לקראת חג הסוכות הממשמש ובא (זה מגיע מיד לאחר הימים הנוראים למי שלא יודע)

יצא לאור הקונטרס

מה תשתוהחי

בענייני ימי חג הסוכות הנפלאים, והימים שלפניהם, מלוקט מתוך מאמרים שחלקם נכתבו בגיליון זה,

בפלא': 0548446691 0527683095

ניתן להשיג במוקדי המכירה של הגיליון.

מה בחוברת??

- האם זה לעניין לבנות סוכה באמצע עשרת ימי תשובה... סליחה!! התבלבלתי... אני בונה סוכה בעש"ת... זו עובדה... (אין לי זמן אחר) אבל אני על קוצים... אני מרגיש שזה לא קשור עכשיו... אולי יש בכל זאת איזה קשר?
- איך כופרים את הקבלות שקבלנו בראש השנה ויום כיפור?? איך כעת מקבעים אותם בתוך החיים??
- למה הסוכה של דוד כ"כ לא יציבה?? למה היא כל היום נופלת?? למה צריך שהרחסן כל פעם מחדש יבא ויקים את סוכת דוד?
- מה פשר החגיגה של שמחת בית השואה סביב ניסוח המים...? וכי זה פארק המים?? ומה זה קשור ל"כל משברך וגליך עלי עברו"?
- האם יש אפשרות לשמוח בשמחת בית השואבה בתוך חיק הסוכה... חיק המשפחה או שאין סיכוי?? והתזמורת??
- מילא לפי ר"א שה' הושיב את ישראל בעוני כבוד... זה בהחלט מרגש... היינו ב"עניים"... אבל לפי ר"ע שסוכות ממש עשו להם... מה מרגש ב"למען ידעו דורותיכם" שבדיקטים הושבתו את בני ישראל??
- מה עושים?? חייבים לשמוח בחג... אבל תכלס אני בדאון... לא משתמח לי... זה לא מתחיל... באיזה דוכן קונים אשטיקל שמחה??

הוסבר לו... הוסבר לו... הוסבר לו...

הוסבר

את המאמר האחרון שלפני ראש השנה אני רוצה להקדיש להבהרה בנימה אישית: אם שמת לב בגיליון זה אני מרבה לדבר ולהתריע בעניין פגעי הטכנולוגיה!!! ותמיד... תמיד שאני כותב בנושא הזה... לא משנה מה שאכתוב... אני חוסף על הראש... מכל הכיוונים... אנשים צועקים עלי... מתלוננים... ואני יוצא מוכה וחבול ולא יודע איך לצאת מהסבך... (לא אניס אותך לפרטים... מספיק שאני מסובך בהם... אולי בסוף המאמר אני כן אפרט קצת) אז אחת ולתמיד אני רוצה לשתף אותך בנימה אישית מה מביא אותי שוב ושוב לחזור על אותה טעות ולהמשיך לכתוב על זה...

וחשוב לי שתדע מה השיקול... השיקול הזה נוגע גם אליך...

ובכן: יש פרק שלם ביחזקאל שמהלך עלי אימים!!! ואתה בן אדם צופה ונתתיך לבית ישראל ולמלת מפני דבר הזהרת אותם מבוני!!! הקב"ה מזהיר את יחזקאל: אתה צופה... אתה צריך להתריע ולהזהיר את עם ישראל... באמרי לרשע, רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו, הוא רשע בלעו ימות ודמו מידך אבקע. הקב"ה מודיע ליחזקאל חד משמעית: אם יש לאל ידך להוכיח את הרשע, ולא עשית את זה... הוא ימות בגלל עוונות... אבל אתה תהיה אשם... לעומת זאת ואתה כי הזהרת רשע מדרכו לשוב מנפשו ולא שב מדרכו הוא בלעו ימות ואתה את זפוך הבלה. כלומר: אם אתה תעשה את שלך ותזהיר אותם... והוא מצד עצמו החליט לא לשוב בתשובה... זה כבר עניין שלו... ואתה את נפשך הצלת... כתוב כאן: שאם יש בן אדם שאנשים נתנו בו אימון והוא מחזיק שופר בידו!!! והוא עומד במגדל העיר ויכול להתריע בציבור על סכנה מתקרבת והציבור יקשיב... כזה אחד, אם הוא רואה אויב מתקרב והוא לא מתריע באנשי העיר. בסופו של דבר העיר תיחרב!!! ולמה היא תחרב? נראה לך שזה בגלל שהוא אשם שהוא לא התריע??

חס ושלום!!! (אנחנו לא מדינת ישראל שכל היום עסוקה בחקירות ממלכתיות על נסיבות אסון). העיר נחרבה בגלל עוונות אנשי העיר... אבל זה לא סתירה שהוא!!! בעל השופר שיכל להתריע... הוא יענש על זה שהוא לא התריע... זה שלאנשי העיר יש את החשבון שלהם עם הרבש"ע... זה לא סתירה שאתה בעל השופר- אתה ראית אויב מתקרב... אתה היית צריך להתריע... לא התרעית?? אתה נענש!!!

כלפי מה הדברים אמורים???

אני נקרא צופה!!! כן... אדון אז נדברו נקרא צופה לבית ישראל...

אתה בטח מגחך כעת לעצמך... אוהו... הבן אדם התחיל לחוש מעצמו... (איך אומרים אצלנו?? עף על עצמו...) הוא החליט להכתיר את עצמו כ"צופה"... מחר הוא גם ילבש גלימה של באבא ויתחיל לגלות עתידות...

אז זהו שלא!!! הצופה המדובר שיחזקאל מדבר עליו... זה בכלל לא צופה עתידות... לא מדובר פה באיזה דמות מכובדת... זה בסה"כ המאבטח המשועמם של העיר... שמקבל שכר מינימום בשביל לעמוד במגדל העיר עם משקפת ולראות אם יש משהו חשוד שמתקרב... ואתה מבין לבד שהעם לא אוהב לשמוע שיש משהו חשוד ברקע... העם אוהב לשמוע שהכל בסיידר ועסקים כרגיל. (בדיוק כמו שאנו לא אוהבים את הפרוייקטור של הקורונה, וכמו שאנחנו לא אוהבים את המציל בים שמתריע נו נו נו...)

בקיצור: הצופה הזה... זה יכול להיות מלמד בחידור... זה יכול להיות ר"מ בישיבה והכי הכי: זה יכול להיות אבא למשפחה... כל אחד שיש לו כח השפעה!!! לא משנה באיזה סדר גודל של השפעה ולא משנה על כל אנשים... היות ולמילה שלך יש השפעה על משהו מסוים... אז ברגע שאתה עומד מול מחדל רוחני שאתה יכול להתריע עליו... נדרש ממך להתריע!!! ואם לא עשית את זה... אתה נתפס בעוון הזה!!! נקודה!!!

ושוב: משום מה תקוע לנו בראש שגדולי ישראל או הרבנים הם אלו שצריכים לטפל בבעיות של עם ישראל... אז זהו שלא!!! בדיוק על זה נאמר: כל שיש בידו למחות באנשי ביתו ואינו מוחה נתפס בעוון ביתו... ובאותה נשימה הגמ' ממשיכה ואומרת: כל שיש בידו למחות בכל העולם כולו ואינו מוחה, נתפס בעוון כל העולם כולו... הרעיון הוא אחד: כל מי שיש לו השפעה... לא משנה באיזה היקף ובאיזה סדר גודל!!! הוא הצופה והוא בעל השופר בייחס לכך וכך אנשים שיש לו השפעה עליהם... ואם יכולת להשפיע עליהם ולא עשית, אתה נתפס בעוונם...

אי לכך ובהתאם לזאת: תכנס כעת לראש שלי... אני יודע (בדיוק כמו שאתה יודע) שיש אסון נוראי שנקרא פגעי הטכנולוגיה... אני שונא את הנושא הזה הרבה יותר ממך... כי אני משלם על זה מחיר יותר יקר ממך... (כן... אתה- אחד מני רבים שהתקשרת עלי וצעת עלי למה אני כותב על זה... אני בעד!!! הלוא... תן לי פטור מלדבר על הנושא הזה). אבל מה אעשה שהצגתי בפניך כעת נתונים כמות שהם!! שאם יש לי השפעה ואני יכול להתריע ואני לא עושה זאת... אני נתפס בעוון הזה... תגיד לי: האם אני יכול לשתוק בנושא הזה?? האם אתה יכול להרגיע אותי שאני יכול לרדת מהנושא הזה ולהפסיק לדבר עליו מטוב ועד רע ולהגיע ליום הדין ולא להיתבע על מאות ואלפים שיכולתי להשפיע עליהם או לכה"פ למחות ולהתריע בהם...?? אל תענה לי תירוצים... את התירוצים אני מכיר יותר טוב ממך... אני צריך תכל'ס... שתקח עלי אחריות!!! מסכים לקחת אחריות או לא מסכים???

ובהתאם לזאת:

חשוב לי להדגיש: אני לגופו של עניין... הגעתי למסקנה שלטובת התכנים שנכתבים בגיליון אז נדברו לא כדאי לדבר על הנושא של הטכנולוגיה... יש מסרים מספיק חשובים שגיליון זה מעביר... ואת התכנים של המאבק נגד הטכנולוגיה צריך להשאיר לאנשים אחרים... או יותר נכון לבמות אחרות... אבל!!! למרות שזו המסקנה שלי... אני ממשיך לכתוב ולהתריע על נושא הזה... משיקול אישי נטו!!! אני רוצה להיות נקי... ואתה את נפשך הצלת... "סו"ס יש לי פה שופר... ויש לי את היכולת להתריע על האסון הגדול הזה ואני לא רוצה שיהיה עלי תביעה...

זהו!! זה הכל!!

ושוב: אני עושה את זה נטו משיקול אישי... כי לתכנים של גיליון אז נדברו עצמו זה רק מזיק... (ואגב: קבלתי היתר מיוחד מרב לעשות שימוש אישי בעלון שלי... שאלתי פעם רב: אם אני צריך למכור את הדירה שלי... האם אני יכול לעשות משבצת קטנה בעלון... או לחילופין אם עדיין לא גמרתי לשלם את הטיפולי שיניים... האם אני יכול לעשות איזה מגבית קטנה להשתתפות בהוצאות... הרב חייך ואמר לי: תקשיב... להגיד לך שזה לעניין?? לא כל כך... אבל עקרונית מותר לך... סו"ס זה העלון שלך!! אז ב"ה את הדירה הצלחתי למכור בלי לפרסם כאן... וגם עם הטיפולי שיניים בעה"ש אסתדר בלי לעדכן אותך... אבל יש מקום אחד שאני כן מרשה לעצמי לעשות שימוש אישי בגיליון הזה... זה השקט הנפשי שלי שלא יתבעו אותי בשמים... היה לך שופר... למה לא צעקת גיוואלד... אני רוצה שבשמים לא יהיה עלי תביעה שלא התרעתי על זה... נקודה!!! זה כל השיקול שלי!! ואשר על כן בואת אני מוסר מודעה: גבירותי ורבותי: מי שרוצה להיות מחובר לרשת... מצדי שיערב לו... זה לא עניין שלי... העיקר שאני לא אהיה בתמונה!! אל תשכח שאני אמרתי שזה מסוכן לבריאות... אני כעת חושב רק על עצמי... כן... בפירוש ככה!!!

אם שמת לב: בשנים האחרונות... כשאתה מגיע לרופא... הרופא כל הזמן עסוק ב"הוסבר לו"!!! הוסבר למטופל שצריך לקחת כדור פלוני... הוסבר לו שצריך לעשות בדיקת דם בעניין איקס... הוסבר לו ש... (לא משנה שהוא בכלל לא מסביר... אבל העיקר שהוא כותב את זה בפרוטוקול...)

מה יש?? מה זה "הוסבר לו" הזה?? אז פעם אחת ביקשתי מהרופא שסיביר לי... ואז הוסבר לי אחת ולתמיד... שהעניין הוא: שהרופאים חטפו על הראש... היו הרבה אנשים שהזניחו את עצמם... לא לקחו את הכדורים שהיו צריכים לקחת ולא טיפלו במה שצריך לטפל... ואח"כ קרה מה שקרה... ואז כמובן תבעו את הרופאים שיקחו אחריות על המחדל... למה לא אמרתם?? למה לא התעקשתם שהמטופל יטפל בעצמו בעקביות ולא יזניח?? וככל שזה קורה יותר ויותר הרופאים פשוט למדו לקח וכיום כל מטופל שמגיע לרופא עם בעיות... הרופא דבר ראשון חושב על עצמו!!! הוא עסוק בלשריין את עצמו... שאני אהיה נקי!!! שלא יוכלו לתבוע אותי... ואני מבין אותם!!! הרופא צודק!!! כמה שזה מעצבן לראות רופא שיושב מול מטופל שסובל... ובמקום להיות עסוק בדאגה כנה למטופל הרי הרופא עסוק רק בעצמו... לשריין את עצמו... תכל'ס... אני מבין אותם!!! כי הרופא יודע בסופו של דבר יתבעו אותם... והוא עלול להסתבך והוא לא רוצה להסתבך... זכותו!!! הוא את נפשו הציל...

זה בדיוק מה שאני עושה עכשיו!!!

אני מצדידי... כמה שיש לי לב טוב ואיכפת לי ממך ואני אוהב כל יהודי ורוצה למנוע אותו מחטא... צר לי... סו"ס אני אוהב את עצמי עוד יותר... ואני מצדידי מיציתי את הנושא של פגעי הטכנולוגיה... שבעתי מזה... כל פעם מחדש שאני כותב בנושא הזה אני משלם מחירים... מכל הכיוונים... אז די... אני מצדידי סיימתי עם הנושא... מצטער... אני לא עד כדי כך אוהב אותך בשביל להמשיך לקבל על הראש בשבילך... אבל כעת אני עושה את זה נטו מדאגה לעצמי!!! אני חושב רק על עצמי... והיות ואני רוצה

אנחנו לא הולכים לנצח אותו... ומי שמדמיין שנוכל לדאוג לסביבה סטרילית לגמרי שיתעורר מהשינה... פגעי הטכנולוגיה פה!!! בינינו! וממילא אין מה לעשות... חייבים כל הזמן לזכור שזה קיים... צריך כל הזמן לטפטף טיפין ולזכור שיש סכנה ולהיזהר ממנה... כמובן שלכל דבר יש פרופורציות ולכל רהיט יש את המקום שלו בבית... וכמו שהערכת החייה והמטף נמצא באיזושהו פינה בבית... ככה הנושא של המאבק בפגעי הטכנולוגיה צריך את המשבצת המסוימת שלו... לא צריך לשים אותו במרכז החיים... אבל הוא בהחלט צריך להיות בהישג יד!!! הנושא צריך להיות כל הזמן בעמדת הזנקה בהישג יד... ולכן אין ברירה אלא לדבר על זה ולא פעם בשנה ואני חושב שגם לא פעם בחצי שנה אלא יותר... ואם אתה רוצה עוד משפט: לא מספיק לדבר על חסימות וניתוקים... צריך גם לדבר על תעצומות נפש ועמידה בניסיון בגבורה ברגע של חשיפה פתאומית ובלתי צפויה... אי אפשר להיצמד רק להתגוננות ולחסימה... לא מספיק להשתמש רק בכיפת ברזל כדי לירט את הטילים שמגיעים מעזה... צריך גם כח של טילים משלנו לעמוד בקרב... (כמובן שאנחנו מעדיפים למנוע הסלמה ובשביל זה אנחנו בעיקר עוסקים בחסימות וניתוקים זה הכי אידיאלי... אבל הלו!!! חייבים במקביל להכין בצד ערכת חירום של העצמת כח היחיד ונכונות לעמוד בניסיון ה"וימאן" של יוסף עם פזר ושלשלת...)

בקיצור: המסר שלי במאמר הזה... תפסיק לחשוב שהמאבק בפגעי הטכנולוגיה שייך למישהו מסויים... זה בעיה של כולנו... וכולנו נצטרך למסור דין וחשבון בראש השנה לא רק על עצמנו... אלא עד כמה זזנו באי נוחות כשהכלי המכעים הגדול ביותר של ה' בדורנו חלף על פנינו... זה לא צחוק!!! רק לעדכן אותך מספרית: מספר הקרבנות שהקורונה גבתה זה בסה"כ 2% ממספר החולים... לכאורה 2% זה לא הרבה... אבל זה מספיק! זה מספיק בשביל לשגע את כל העולם...

אז זהו שפגעי הטכנולוגיה גובים הרבה הרבה יותר מ-2% מאלו שנמצאים שם... וזה כן אמור להיות אכפת לנו ומאוד מאוד... וכאן אני רוצה לקחת את המילים שלי בחזרה... אמרתי שאני לא מספיק אוהב אותך בשביל לתת לך על הראש... אז זהו!!! שאני כן אוהב אותך... וכולנו עם ישראל אוהבים אחד את השני ועל כולנו את אבינו שבשמים ואנחנו נעשה הכל כדי שה' ישכון בתוכנו ולא ילך... נעשה הכל כדי להאזיב את כל כלל ישראל על אבא שבשמים... די... תפסיק להפוך אותי לאיזה איש דת מטיפ... תבין שאתה בתמונה... תבין שה' מצפה לתגובה שלך... ה' רוצה לראות שגם לך איכפת ממנו... אני את שלי אמרתי... הצלתי את נפשי. אתה תעשה את שלך. כתיבה וחתימה טובה לנו ולכל ישראל...

מרון... לשנה טובה תכתב ותחתם לאלתר לחיים טובים ולשלום... אתה קולט?? אחרי שכבר שסיימת... פתאום אתה קופץ שוב... אתה מוצא את עצמך בסיבוב נוסף...

זה לא צחוק!!! אני רוצה שתבין: יש פה נקודה שחשוב לחדד אותה: לאורך כל הדורות... תמיד היו צדיקים ורשעים בעם ישראל... אבל היה ביניהם איזה הפרדה מסוימת... סו"ס החרד לדבר ה' לא יכול להסתדר עם המשכיל... האורטודוקסי לא יכול להסתדר עם הרפורמי... הפרוש לא יכול להסתדר עם הצדוקי... סו"ס יש ניגודים!!! ממילא כמה שהצדיקים והרשעים היו מהלכים על אותה אדמה... אבל כמעט ולא יצא להם להיפגש תחת אותה קורת גג... ממילא לך תבקש מהצדיק שגר בוילנא שישפיע על המשכיל שגר בברלין... נו... התביעה היא בערבון מוגבל... (בשביל זה צריך להיות החפץ חיים שהרגיש רגש אחריות על היהודי האחרון בקצה העולם זה זועק מהמכתבים שהוא הריץ מקצה העולם ועד קצהו כדי להציל יהודים)

אבל בעידן הטכנולוגיה!!! מדובר בשני יהודים שנפגשים באותו שטיבלאך... זה צדיק גמור!!! אוהו צדיק גמור... שמור לגמרי... טהור לגמרי... ובספסל שלצידו יושב בן אדם שמחובר לכל התכנים שבעולם... **אתה קולט את הניגוד האבסורדי הזה שאנחנו חיים אותו ערב ובוקר וצהרים??**

הצדיק הגמור והרשע הגמור שניהם רוקדים בקידוש לבנה ביחד!!! שניהם לבושים באותם בגדים... ונראים אותו דבר... והקב"ה תובע ממך, אדוני: אתה לא יכול להישאר אדיש מול אחיך שמחובר בשאט נפש למה שאני הכי שונא... אז פעם... פעם הייתי משתולל... פעם הייתי בקטע לדפוק על השלחן ולשבור אייפונים ולהכריז שהם לא מצטרפים למנין... אבל התייבשתי... גמרת... אני כבר לא מנסה לתקן את העולם... אבל לכל הפחות אגואיסט נשארתי... לפחות להציל את נפשי...

אז פעם... כשהייתי יורה לכל הכיוונים... היה סיכוי שאני אציל גם אותך... (סו"ס עשיתי את העבודה גם בשבילך) אבל עכשיו שהתעייפתי ואני עסוק רק בלהציל את עצמי... אז אני כבר לא מציל אותך!! אני את שלי עושה... אני אמשך לדבר פה נגד האינטרנט... מידי פעם יוסבר כאן בגיליון את חומר העניין... ואתה במקביל תצטרך גם להציל את עצמך... אתה תצטרך גם לעמוד מול האובייקטים שלך ותצטרך להסביר להם שזה לא בסדר כדי להציל את עצמך...

אין אומרים מומחי הבריאות כיום??? הגיע הזמן שנפנים שקוביד 19 כאן!!! כלומר: אם בהתחלה חשבנו שיום אחד נגמר את הקורונה... חשבנו שננצח אותה... שנסיים איתה... אז זהו שהתברר שהיא פה!!! והיא ככל הנראה הולכת להיות חלק בלתי נפרד מהנוף שלנו... זאת אומרת: שתשלים עם העובדה שצריך כל הזמן להיות ערוך לאפשרות של הידוק חגורות... להתעדכן האם יש עליה במספר החולים... שיהיה תמיד מסכות בבית... ובאופן כללי לשמור מרחק... ולדעת שיש קורונה בעולם!!!

על אותו משקל: אנחנו גם צריכים להפנים שהאינטרנט כאן!!!!

לכסות את עצמי... אז בשביל זה אני מקדיש את המאמר הזה **"הוסבר לך!!! הוסבר לקורא הנכבד** חומר העניין של פגעי הטכנולוגיה... **הוסבר לקורא** שכל מי שיש חיבור לא מבוקר לרשת הרי זה חטא חמור מאוד שה' לא יותר עליו!!! נקודה!! **הוסבר לקורא** שאין מערכת גיליון אז נדברו אחרת על מי שמדלג על שורות אלו או מכניס אותם בצד אחד של האוזן וזה יוצא מהצד השני... וכעת חתימה... תחתום פה למטה... מכאן ואילך תעשה מה שאתה רוצה... רק תעשה טובה... תוציא אותי מהתמונה... אל תתקשר אפילו לצעוק עלי למה אני מדבר על זה... אני בסה"כ ביקשתי חתימה שהוסבר לך... תשחרר אותי...

תבין: לא כל תוכחה שאני מוכיח אני חושב רק על השני... מותר לדעת שלא בכל מקום אומרים את הכלל: "אל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע שסופו להישמע..." **לא!!! לא בכל מקום!!!** כי סו"ס יש מושג ש"אתה את נפשך הצלת..." **יש גם אגו!!! מותר שיהיה לך אגו!!!**

וכשאתה יודע שהגיס או האחיין עומדים על פי תהום... הנושא פה זה לא רק הוא... זה לא רק הדאגה לרוחניות שלו... **אתה צריך בעיקר לדאוג לעצמך!!!** אם אתה יכול להשפיע... לפעול... למנוע... להתריע... ואתה לא עושה את זה... אתה תתבע על זה... **תחשוב על עצמך!!!**

אל תהיה צדיק... אל תתחיל להיות לי מהמטיפים על פגעי הטכנולוגיה... אני יודע שיש לך סיוטים ממני ומהם... אני יודע שאתה לא סובל את הסגנון הזה... אבל אז מה... **אתה צריך לשריין את עצמך!!!**

אגב: מה שאני אומר עכשיו זה גופי תורה גמורים!!! זה תחילת הפרשה שלנו "לעברך בברית ה' אלוך ובאלתו" שזה עניין של ערבות... שכל ישראל ערבים זה לזה... ואני השנה לראשונה טעמתי את הטעם המר של ערבות... (שילמתי אלפיים שקל בלבד על ערבות זה הספיק לי...) ערבות זה לא צחוק!!! אתה צריך לשריין את עצמך שאתה לא הולך לשלם את הערבות הזו... תבין שבשביל לשתף פעולה במאבק נגד פגעי הטכנולוגיה זה לא משהו ששייך לאדון אז נדברו שכולם בטוחים שהוא גוזר על זה קופון... אדוני: זה ערבות שאתה תאלץ לשלם אותה!!! אני לא... ואתה כן... אני החתמתי את הקוראים שלי ש"הוסבר להם" ואתה עדיין לא עשית את זה... שתבין: קח בחשבון: בשעתיים הראשונות של ר"ה... כבר אז עברת לפני ה' כבני מרון... ה' ראה את כל המעשים טובים שלך... כתב אותך לאלתר בספרם של צדיקים גמורים... סיימת!!! זהו! חצי שעה אחרי התפילה בליל ר"ה כבר לא היה מה לברך אותך "לשנה טובה תכתב" כי אתה כבר אווז ב"גמר חתימה טובה..." אבל אל תשאל... למחרת אחרי צהרים... ככה באזור התשליון... הגיע תורו של החבר!!! החבר הזה שיש לך השפעה עליו... וכעת הוא עובר לפני ה' כבני מרון... והופה!!! פתאום חזרת בסערה לזירה... כשה' בחן אותך... הדמות שלך קפצה באיפלקציה... בשמים יודעים שהיית יכול להשפיע עליו... הופה!!! חזרת לדרך הצרה של

יום הכיפורים... שעות דמדומים... כשהברכיים כבר כושלות מצום...

יום כיפור בעזרה... השעה כעת 4 בצהריים... הרוחות ב"ה נרגעו... מקודם הייתה פה חרדת אלוקים... אם זה בייחס לכה"ג שכולם דאגו האם הוא יצא בשלום מן הקודש... ואם זה אודות הלשון של זהורית האם ילביץ או לא... כל המתח האדיר הזה התחלף ב"ה בחיך גדול ורחב ושמה שהתפשט על פני כולם...

ועכשיו??? מה עכשיו??? כעת יש מעמד מאוד מאוד מרגש!!! מעמד שוחט המון דמעות!!!

לשם שינוי... מקודם זה היה מעמד יותר מפחיד מאשר מרגש... זה היה חוט שני ש... או שהוא מלביץ או שלא... או שמכפר או שלא מתכפר... אבל כעת לשם שינוי... הפחד ב"ה מאחורנו... הלשון כבר הלבירה... כעת יש עבויידה מאוד מאוד מרטיטה... עם המון המון חשבון הנפש מרומם ונוקב... מה יש???
אז נכה: היום ' בתשרי... השעה כעת 3 בצהריים... היום הזה והשעה הזו אומרת לך משהו???

אז אני אתן לך עוד רמז: הכה"ג כעת לובש בגדי זהב והוא ניגש להקריב את האיל שלו ואת האיל של העם... נו... האיל הזה... והשעה הזו... והיום הזה... כעת זה כבר מצלצל לך משהו?? נו... אתה מצליח לנחש? ובכן!!! לפני שלושת אלפים שנה... פה!!! בדיוק פה!!! במקום זה!!! וביום זה!!! ובשעה זו ממש!!! ניצב פה אברהם אבינו ועקד את יצחק בנו... כן... התאריך של עקידת יצחק היה ב' תשרי בשעת דמדומי חמה... בשעת המנחה... בשעת בין הערביים...

ופה!! בדיוק פה!!! במקום המזבח הזה... התרחש הפסוק המרטיט ביותר בתורה: "וישלה אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו..." אברהם אבינו כבר ערך מזבח... כבר הדליק אש... כבר השחיו סכין... כבר קשר את יצחק... כבר נטל ידיים בסילודין... כבר חגר גארטל... כבר אמר לשם יחוד... בדחילו!!! ברחימו!!! ורחימו ודחילו!!! ואז הוא כבר בירך אשר קדשנו במצותיו וציוונו על ה... ש... ח... י... ט... ה...!!!!!! והוא כבר מקרב את הסכין... ו... ואז!!! בין הברכה לעשייה... פתאום הפסקו!! הקב"ה פתאום הפסיק אותם... "ויקרא מלאך ה' אליו מן השמים ויאמר אברהם אברהם... אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה..." אבל אברהם לא יכול לדבר... נו... כבר בירכת... זה... זה הפסק... אני חייב לשחוט פה משהו... ו... ואז אברהם הסתכל כה וכה... והנה הוא רואה איל!!! אחר נאחז בסך בקרניו... רץ אברהם אחרי האיל... התייר אותו במהירות מהסבך... לאברהם אין זמן... אסור שיהיה הפסק... ו... והוא שחט את האיל על מקום המזבח הזה שכולנו רואים עכשיו!!! והקריב אותו... ו... וההד המדהד של קרני האיל הזה עד היום מעבירים אותו את יום הדין... והכה"ג עומד כעת באותו יום!! ובאותה שעה!!! ובאותו מזבח החייצון!!! ושוב מקריב איל... להזכיר שוב את אותו איל שנקרב פה לפני אלפי שנים... להזכיר שוב את הברית ואת החסד ואת השבועה שאבא שבשמים נשבע באותו מעמד לאבינו אברהם "כי ברך אברך וארבה ארבה את זרעך..." בשעה זו עיני כולם נשואות ברטט קודש לאחד משערי השמאליים העזרה... שער הקרבן!! מה יש? למה קוראים לו שער הקרבן? כי מקובל... שבשער הזה!!! במקום הזה בדיוק אברהם אבינו עשה את דרכו לכיוון המזבח... ועד עצם היום הזה השער הזה נושא את השם "שער הקרבן". להזכיר זכות אבות... להזכיר את אפרו של יצחק שצבור ע"ג המזבח.

גם מי שלא היה במעמד של עבודת פנים... גם מי שנבצר ממנו לראות את הכה"ג בבגדי לבן... גם אותם אלו שהלכו למעמד של שריפת פר ושעיר הנשרפים ונאלצו לוותר על הקריאת התורה של כה"ג... גם הם כבר הספיקו לחזור מהר מהר... כדי לא להפסיד את המעמד הנשגב של הקרבת האיל... כמה דמעות נשפכו במעמד הזה... עולה מכפרת על **ההורו הלב**... בטח!!! עומד הכה"ג טהור הלב... ומקריב את אותו איל שהקריב אברהם אבינו ש"מצאת את לבבו נאמן לפניך..." במעמד הזה כל אחד עושה חשבון נפש נוקב בינו לבין עצמו... עד כמה הלב שלי מחובר לעבודת ה'... עד כמה הלב שלי נמשך אל רצונו יתברך... כל אחד מקבל על עצמו קבלה נוספת איזה צעד נוסף אני יכול לעשות בשנה הקרובה... להתקרב בעוד משהו למדרגה של אבינו אברהם... כולם שוקעים בהרהורים וחוחרים בתשובה על העצלות והריפיון שהייתה לנו במשך השנה בעבודת ה'... כולם מתמלאים בבושה... כשנוכחים מתי אברהם אבינו היה קם בבוקר... ומתי אנחנו... אבינו אברהם היה משכים לפנות בוקר כארי לעבודת בוראו... ו... ואילו אנחנו?? מתי אנחנו מתחילים תפילת שחרית?? האם רק כשהמיטה מקיאה אותנו כבח?? זה הזמן!!! ברגעים אלו... בשעת צלוחת דמנחה ביום הכיפורים... זה הזמן של כולנו להיזכר במעמד של אבינו אברהם שהשכים בבוקר... להתבונן עד כמה אנחנו יכולים לעשות עוד כמה צעדים בשנה הקרובה... ללכת בעקבותיו של אבינו אברהם.

--- הגיעה שעת דמדומי חמה... זהו!!! כמעט כל עבודת יום הכיפורים מאחורינו... גם אילו של יצחק כבר נשחט, נזרק, וכעת הכה"ג השלים את העלאת זריקת איברי ע"ג המזבח... ועוד כמה דקות שקיעת החמה... עכשיו!!! ברגעים אלו... הכה"ג נכנס שוב לבית הטבילה להחלפה מבגדי לבן לבגדי זהב... זו הטבילה החמישית!! הטבילה האחרונה!!! והנה כעת ממש הכה"ג יוצא מבית הטבילה שוב עם בגדי זהב... ומגישים לפניו קיתון של זהב והוא מקדש ידיו ורגליו... הקידוש הכמעט אחרון... הקידוש התשיעי...

רטט של קדושה עובר בין העם העומדים בעזרה... מה יש עכשיו?? עיני כולם נשואות לפתח ההיכל!!!

ההיכל כעת פתוח!!! אם ההיכל פתוח המשמעות היא ששערי שמים פתוחים... ועוד איזה שערי שמים... של יום כיפור... אבל זהו!!! בעוד חצי שעה ההיכל ינעל!!! "היום יפנה, השמש יבא ויפנה, נבואה שערך..."

הסידורים כבר פתוחים בתפילת נעילה... הלב דופק... העיניים נשואות השמימה... אבל מחכים... מחכים לשליח ציבור... והנה!!!! הכהן הגדול עולה כעת במזבח עם מחתה... כדי לקחת גחלים לצורך הקטורת... הוא יורד... ואז נשמע הקול האדיר של המזרקה... (הקול של המזרקה זה הסיסן שנעשה מידי יום במקדש להורות שכעת הכהן נכנס להיכל לצורך הקטורת...) ואז כולם מתחילים אשרי יושבי ביתך... זעקות שבר... התייפחיות...

נעילה!!! פתח לנו שער בעת נעילת שער כי פנה יום... חתמנו בספר החיים למען אלוקים חיים... קטורת זה שוב חשבון הנפש על לשון הרע... על דברים שבחשאי... ברקע נשמעים קול צעדי של הכה"ג (וקול המחנתה עם הפעמון- נייאשתיק המיוחד ליום הכיפורים) זו הקטורת השלישית ליום זה...

מיד לאחר הקטורת פנה הכה"ג להיטיב את הנרות... כן!!! להדליק נרות ל... למתי?? ליום שאחרי יום כיפור!!! כן... העבודה האחרונה אחרונה של יום כיפור מתעסקת כבר ביום שאחרי יום כיפור... בנרות שיאירו במוצאי היום... ואז הכה"ג יוצא אט אט מהיכל... זעקות שמע ישראל... ה' הוא האלוקים... ה' מלך ה' מלך... ואז!!! עולה הלי עם המפתחות... ועוד עשר שניות השערים ננעלים... העיניים רואות וכלות... יהודים עומדים ומתחננים אנא ה'... שערי שמים ישראו פתוחים... אנא... ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים... והלוי נועל את שערי העזרה!!! זהו!!! אנא ה' לשנה הבאה תזכה אותנו שוב להיות כאן בירושלים... ו... ואז מתחיל שמחת תורה!!! הכהן גדול יורד ממעלות האולם... אמת מה נהדר היה מראה כהן גדול... וכאן היריעה נשמטת...

אבאלע... אני לא מצליח להתרגש בתפילה...

מילה אחת לכל הלחוצים מהימים הנוראים בכלל ומהתפילה בפרט... חשוב לי להצליח להתפלל טוב... אני מפחד שאני לא אצליח להתרכז... ואוי... אני לא נרדם... מה יהיה?? אני מחר אחיה עייף בתפילה... וזו אני לא אצליח להתרגש ולהתפלל... כאן נשוב ונזכיר נקודה חשובה שכבר הוזכרה בשנה שעברה:

כן... זה מאוד כיף להתרגש בתפילה... אבל זה בסה"כ כיף... אבל הצלחת להתרגש בתפילה... היה לך כיף... ואם לא אז לא היה לך כיף... מי אמר שתפילות ימים הנוראים תלויות בכמה היה לנו כיף? מילא המיול... מילא הנופש... שם הכיף קובע!!! אם היה לי כיף זה היה שווה... היה ריווחי... אבל אם לא היה כיף אז מה עשינו... אז זהו שבתפילה אנחנו מתפללים לה'... אנחנו מחפשים שה' ישמח... גם אם אני לא הצלחתי להתרגש!!! העיקר שה' יתרגש!!!

זה מה שחשוב לנו בעיקר בימים הנוראים... אנחנו פה בשביל להמליך את ה'... לשמח את ה'... ולהרגש את ה'... זה הנושא!!!

--- ובנקודה הזו יש טעות מאוד מצויה:

אתה רואה יהודי שכל כולו דבקות בעבודת ה'... כל כולו אש להבה... אתה מקנא ביהודי הזה... אוהו... איזה אהבת ה' יש ליהודי הזה... מדהים... אבל זו טעות!!! זה לא נכון שהיהודי הזה אוהב את ה'... ההיפך הגמור!!! הוא מרגיש אוהב מה'!!!

מי שמרגיש התלהבות ודבקות עצומה... במילים אחרות הוא מרגיש אוהב... וזו הרגשה נפלאה ואני מקווה מאוד שאוכה אליה... אבל לא להתבלבל... זה נקרא להרגיש אוהב!!! לא אוהב!!!

כי לאהוב??? רגעים של אהבה... זה אדרבה... זה יכול להיות גם הרגעים הכי יבשים שיכול להיות... כי אהבה זו התמסרות... אדרבה... אם יהיה לך בעיצומו של עשיית בוקר מאוד אפרורי שלא יהיה לך חשק כלום ואתה בכל זאת תקום ותתפלל ותתאמץ בלי שום טעם וריח... אוהו... כאן יש מפגן אהבה!!! כאן יש מישהו שאוהב את ה'... ואח"כ כמובן שה' יחזיר לך אהבה... ואתה פתאום תרגיש אוהב... פתאום תרגיש הרגשה נפלאה...

אבל אל תשכח שדווקא ההרגשה הנפלאה הזו... דווקא היא לא העבודת ה' העיקרית... כי כעת אתה בסה"כ מרגיש אוהב... ואילו מתי אתה אוהב?? דווקא כשאתה מתמסר ולא מרגיש כלום...

כולנו מרוגשים עד אימה מהמעמד של עקידת יצחק... הוץ ממשיהו אחד שממש לא מתרגש מזה... תנחש מיי? אברהם אבינו בכבודו ובעצמו... כשהוא!!! כשהוא עמד שם בהר המוריה עם המאכלת הוא הרגיש חלל בלב... ודווקא אז נדרש ממנו להפגין אהבה!!! לאהוב... לאהוב לגמרי לגמרי בלי לקבל פידבק... בלי להרגיש אוהב... שם!!! ברגעים הכי אפרוריים אלו נעשה העבודת ה' הגדולה ביותר ביקום... אז נא לא להתבלבל!!!

זה שאנחנו רוצים להתרגש ולהתלהב בתפילה זה לגיטימי וה' יעזור שנצליח... אבל אם זה לא הולך... אם אתה עומד בתפילה ומרגיש כאבן... אל תבהל!!! בסה"כ לא כיף לך... זה לא שחטר לך בעבודת ה' או חסר לך אהבת ה'... ההיפך הגמור... ה' רוצה שתפגין לו כעת אהבה... ולכן דווקא בגלל שאין לך שום תחושה של אוהב... זה המקום לתת אהבה לה'... דווקא עכשיו זה הרגעים היותר ממוננים והיותר מתקבלים... ואל תדאג השבחו "אוהבים" יגיע בהמשך... הרגשות יגיעו בהמשך... וכעת זה הזמן להגיד לה' אני אוהב אותך בכל מצב גם אם אני לא מרגיש אוהב...

בונקר מומלץ לימים הנוראים - מסכת ביצה...

הבטחתי בשבוע שעבר להמשיך לסקור את מסכת ביצה... וכעת אני מקיים... האמת היא שזה הגיע בזמן... כי תמיד בשבוע שלפני ר"ה הלשון נעתקת... קשה לכתוב על משהו מוגדר... כי הימים גדולים... גדולים עלינו... כן... אנתנו לקראת הימים הנוראים ומרוב שלא יודעים מאיפה להתחיל אז לא מוצאים ידים ורגלים... ובכאלו מקרים מי שברך כלל מציל את המצב זה הדף גמ' שלא מעניין אותו כלום!!! הדף גמ' הוא תמיד מוצב ארצה!!! לא משנה אם זה צרת הבת או ביצה שנולדה... הוא תמיד מקורקע... תמיד אפשר להיאחז בו ומשם להמריא...

כן... זה עצה טובה לכל מי שיש לו נטיה לאבד ראש בימים אלו... תתפוס את הדף גמ' היציב!!! את מסכת ביצה שמדברת על יו"ט אבל היא לא מתביישת לדבר על הביצה שנולדה ביו"ט (ולאו דווקא על אברהם ויחזק ועיקב שנולדו אז) תצמד אליה... שלכה"פ היא תשמש לך כשדה תעופה שממנה תמריא!!! כן... השדה תעופה הזו מאוד נצרך בימים אלו... שיהיה קרקע יציבה שתקרקע אותי ומשם!!! משם נגיה לתשובה תפילה וצדקה... (מי שסובל מהבעיה הזו מבין מה שאמרת... מי שלא לא צריך להבין...)

אז זה מה שגם אני עשיתי כעת... ברחתי למסכת ביצה... בעז"ה שמשם נתקרקע ביחד... **אז ככה:** בכל המסכתות עד כה, עשינו מין סיוור במבנה של המסכת... המסכת מתחילה בנושא זה ומשם היא ממשיכה לנושא וכו' וכו'... אבל לשם שינוי במסכת ביצה אין כ"כ משהו מוגדר במבנה של המסכת!!! היא רק יכול להגיד במילה אחת שמדובר במסכת שיש בה ארבעים דפים, ומתוכם העשרים דפים הראשונים מדברים על למעלה מעשרים מחלוקות בית שמאי ובית הלל...

ואם ככה: יש לי עצה נקודתית: אני מציע לך להצטייד מראש בדף ועט ולעשות טבלה... **הטור הראשון** מהי המחלוקת כמות שהיא כתובה במשנה... **הטור השני** במאי קמפילגי (הרבה פעמים יש מחלוקת במ"א או בברייתא במאי קמפילגי) **הטור השלישי** במה ב"ש וב"ה מודים... או יותר נכון לא חולקים... **הטור הרביעי** איזה עוד פרטי דינים נאמרו ע"י שאר האמוראים באותה מחלוקת... אם תמלא בטבלה הזו יותר מעשרים שורות תדע לך שניתן לומר שמגולם בטבלה הזו כמעט כל העשרים דפים הראשונים של ביצה בתמציתיות... (למעט הדפים הראשונים ממש, שהם די מתעכבים סביב המחלוקת הראשונה של ביצה שנולדה...)

אבל מה בכל זאת??? איך באמת נצליח כן לקבל איזושהי מפה או סקירה כללית ואוירית איך לקרא את מסכת ביצה???

אז ככה: דבר ראשון: סתם שאלה: מסכת ביצה היא מסכת קלה או קשה?? אז לשם שינוי... דווקא ביחס למסכת ביצה נאמרו משפטים די מפתיעים... ר' יהונתן אייבשיץ התבטא שמסכת ביצה לא תלוי... איך מבשלים אותה... האם רכה או קשה... כמו כן ידוע שהגרי"ז מבריסק התבטא שהמסכת שהייתה הכי קשה לו זו מסכת ביצה... אבל תהיה רגוע... מסכת ביצה היא מסכת קלה!!!

(לומדים אותה בבקיות בישיבה קטנה) צריך להיות הבריסק רוב בשביל להבין מה קשה במסכת ביצה... **אני מתכוין לומר:** הקושי הגדול של הגרי"ז היה בהגדרות ובלומד"ס שהוא התקשה להגדיר במסכת ביצה יותר מכל מקום אחר... כך שאנחנו בכלל בכלל לא פוגשים את הקושי הזה... **אבל בכל זאת!!!** אני כן טוען שיש קושי מיוחד במסכת זו... **ולא בגלל** שהיא באמת קשה... אלא בגלל עולם המושגים הכ"כ כ"כ שונה של אנשים שחיו פעם בעולמו הטבעי והנקי של ה'... והמושגים הם כ"כ שונים שמי שלא מקבל תמונה אוירית על הווי הזה... הוא לא מבין מה רוצים... (זה בדיק כמו שתאר לעצמך שהיית נותן לכן אדם לפני ארבע מאות שנה ללמוד ארחות שבת שמדבר איתו על פלטה חשמלית ועל מיחם שבת... ועל גנרטור ומעלית שבת... תחשוב שכן אדם לפני ארבע מאות שנה קורא את זה... היה לו קשה? בטח!! לא בגלל שארחות שבת זה קשה אלא בגלל המושגים הכ"כ לא מובנים... **אז זהו!!! שזה הקושי העיקרי של מסכת ביצה.** אם אנחנו רוצים לקבל סקירה על מסכת ביצה... עיקר הרקע והמפה של שצריך לקרא לפני שנגיש למסכת ביצה זה להכיר את עולם המושגים הזה... **ובכן: אני רוצה**

לצאת איתך לסיוור קצר באחוזה של יהודי...

אבל לפני כן, קצת רקע... כיום אדם אמיד שיש לו כסף... זה בן אדם שיוצא עם הרכב לחוויית קניה... הוא חונה באושר עד... לוקח שלוש עגלות... נכנס במחלקת עופות... ממלא... עובר למחלקת דגים, ממלא... בשר... ממלא... עובר למחלקת ירקות... ממלא ירקות... אח"כ פירות... אח"כ מאפים... ביצים... וכו' וכו'... אז זהו שפעם!!!! בזמן שבת המקדש היה קיים... האיש הזה נחשב העני והאביון של השכונה!!! שחז"ל דורשים: והיו חיין תלואים לך מנגד זה מי שצריך לסמוך על הסחורה שהחנווני מביא מהשוק... **פעם הראש היה בדיק הפוך מהדור שלנו.** אדם עשיר זה כזה אחד שיש לו הכל באחוזה משלו!!! וברך פרי בטןך ופרי אדמתך (ירקות ועצים) דגנך תירושך ויצהרך (לחם, יין, שמן) שגר אלפך ועשתרות צאנך (רפת פרות, דיר עיזים, לול תרנגולים שובך גוזלים) כל זה גדל לך באחוזה משלך!!! זה אדם עשיר!! אדם שהכל מתברך אצלו בתוך השדה אחוזה הפרטי שלו... שהוא נוקט לאף אחד...

וכעת אנחנו יוצאים לסיוור שגרתי בבית של ידידנו רק חצקל... אבל תחזיק ראש!!! אנחנו פותחים כעת את דלת החצר!!! אתה רואה?? מצד ימין יש את הריחיים... מצד שמאל יש את נברכת הכובסין...

טוב... תוק תוק... אנחנו נכנסים לבית... שלום שלום... ר' חצקל מקבל אותנו בכזו שמחה עצומה... ומיד קורא לבן שלו יענקי...

יענקי... הגיעו אורחים תלמידי חכמים... צא לרפת ותביא לי עגלה תילתא... יענקי יוצא בדלת השמאלית בדרכו לרפת... לבנתיים... חני... רוצי ללול... תבדקי כמה ביצים יש... היא יוצאת מהיצאה הימנית... היא חוזרת עם שבע ביצים... ועם שלוש תרנגולות... לבנתיים יענקי חזר עם עגלא תילתא... ר' חצקל לוקח את הסכין שחיטה... שחט את העגל... שלוש תרנגולות... (כעת תזכור: לבנתיים בקרו בחצר שלפני הבית!!! ברפת שמצד ימין ובלול שמצד שמאל...) כעת יענקי... לך לגינה ותביא לי שתי עגבניות ארבע מלפפונים קישואים ודלועים ופול המצרי... תתלוש לי גם תבלינים קצת מכל סוג... יענקי יוצא ותוך כמה דקות הוא חוזר עם קופת הגננין מלאה בכל טוב... כעת מוישי לך לגג של המוקצה... תבדוק מה קורה עם הגרוגרות... האם עדיין סרי ריחיהו או שהם כבר ראויים...

רגע... אמא... שכחתי את הלחם... מהרי שלוש סאים קמח סולת לוישי ועשי עוגות... אבל רגע... צריך לטחון... יענקי לך לאוצר ותביא ארבעה קבין חיטין... (וכעת שוב שים לב: מקודם פגשנו את **הרפת** מימין, ואת **הלול** משמאל... וכעת אנחנו פוגשים את **הגינה** שמאחורי הבית... ואת **המוקצה** שנגג... שזה מקום שבו מייבשים את הגרוגרות והצימוקים וכמובן את **האוצר** האוצר זה מקום שבו אוצרים את כל התבואה... ואת כל המאכל הבמה... חכה... בקושי התחלתו את הסיוור...)

סו"ס העבד נענני התעורר... אוהו... דרו... רויך מהר לשובך ותביא לי משם סאה גוזלות... אני

אשחוט אותם למנה אחרונה... (שובך זה עוד אגף באחוזה... תעשיה שלימה של גוזלות... אל תשאל...)

רגע... ומה עם הפירות??

יש לנו גם פרדס... רק הפרדס זה משהו הרבה יותר גדול... וממילא הוא גם רחוק... אין בירה... תעירו את השפחה כנענית שתביא שלוש רימונים, שקדים, אפרסקים, ותאנים (מוישי - אתה תפריש תרומה ותביא לכהן יחד עם הזרוע לחיים וקיבה של העגלא תילתא...) אוהו... דרו חזר עם הגוזלות... עכשיו לך לשדה ותבדוק מה קורה עם המצודה שפרשנו אתמול... האם יש תוצרת... (איזה צבי או איל שניצוד שם) ואם לא אז תביא מהביבר של הצבאים שנמצא בקצה... רגע... ואיך שכחנו את הביבר של הדגים... הו... זה יותר חשוב... לך לשם... ותצוד לי כמה דגים שמיינים לכבוד האורחים... יענקי... לך למרתף של היין... תביא לי חבית ואני מתיז אותה לאורחים ברומח... ומהחצר תגב כמה עצים שנשרו ותביא...

טוב... אני מחויב לעצור כאן... אין כבר מקום ביריעה!! אבל עכ"פ כעת שמת לב כמה אגפים יש בבית של יהודי קלאסי שזכה בברכת ה'... אני חוזר בקצרה: חצר, בית, גינת ירקות, פרדס פירות, כרם, מוקצה, אוצר חיטים ועצים, לול תרנגולים וביצים, שובך גוזלים מרתף יין. ברכות דגים, ביבר חיות, **עכשיו כעת!!! אחרי שהגשתי לפניך את כל הנתונים האלו**... כעת יש לי משימה בשבילך... קח דף ועט ותהיה אדריכל לצורך העניין... תנסה לשרטט אחוזה כזו בתמונה אוירית!!! תעשה לפי הבנתך... תמקם את הבית באמצע... החצר לפני הבית... והלול?? והרפת?? איפה אתה ממקם אותם? רגע... והשובך איפה?? אני לא מתערב לך בשיקולים... תעשה כפי הבנתך... יש כאלו שירקות זה הדבר הכי שימושי אצלם... אז הגינה תהיה ממש מאחורי הבית... ויש כאלו שביצים יותר שימושיים אצלם... ואיפה מרתף היין?? ואיפה האוצר?? וכו' וכו'... לא מנסה!!! העיקר שיהיה לך תמונה אוירית מהאחוזה האדירה שהייתה לכל יהודי קלאסי של פעם... שהכל הגיע לו מתוך הבית ואילו היום הוא נאלץ למלאות עגלות ברמי לוי...

בסדר?? עשית?? בבית את האחוזה?? יש לך כעת מפה מושלמת איך נראה בית יהודי במושבה בני ברק?? כל אגף ממוקם במקומו??

יופי!!! אז הנה... כעת אנחנו מתחילים מסכת ביצה... מכאן ואילך כל יום בדף היומי אנחנו מטיילים באגף אחר בבית... זה הסיפור של מסכת ביצה... יום אחד מבקרים בלול... יום אחד בשובך... יום אחד בביבר וכן הלאה... אתה מבין לבד שרק בדף היומי זה יקרה שכל יום נבקר במקום אחר... אבל ביום טוב אותו יהודי ביקר בכל המקומות האלו ביד... כי את כל זה צריך לסעודה... אז הנה... הסיור הנקודתי שאנחנו עושים עכשיו... זה סיור של יום שני הקרוב... ערב יום הדין... סו"ס זה ערב יו"ט ואכלו משמנים ושתו ממתקים... את הסיור אנחנו מתחילים עם הביצה שבלול... לוקחים כמובן את הביצים שנולדו מערב יו"ט... כי מה שנולד ביו"ט עצמו אנחנו לא נשתמש... משם אנחנו הולכים לבית המטבחים של הבית שלנו... (כן... לא פרטי שיש כזה מקום... כי לא בטוח שיש כזה מקום רשמי... אבל מה שכן...) שם אנחנו מכינים דקר נעוץ מבעוד יום כדי שיהיה לנו איך לכסות את הדם... (היה שם עפר תמיד מוכן לצורך כסוי הדם... אל תשכח את המגרפה) הגענו לדף ט' וכעת אנחנו עוברים לשובך... אתה לוקח את הסולם משובך לשובך... וממין את הגוזלות ליום טוב... תעשה טובה... אל תתבלבל... אח"כ זה בלגן שלם... זימן שחורים ומצא לבנים... הלאה...

כעת אנחנו כבר אחרי השחיטה... יש לנו פה עגל שחוט, גוזלות שחוט, ואנחנו בדרך למטבח... להביא את זה לאמא שתתחיל לבשל לצורך יום טוב... אבל רגע... מה עושים עם העור?? אם משאירים אותו ככה הוא מתקלקל... (פרטים בדף י"א) כעת אמא מפרשה בזריזות את הזרוע לחיים וקיבה... וגם תרומות ומעשרות מהפירות... וכעת השאלה היא האם מותר לעשות הוצאה ביו"ט... והאם מותר לתת מתנות לכהן (פרטים בדף י"ב י"ג) כעת אמא שואלת מהמטבח האם היא יכולה לרסק את התבלין... וכעת הגיע השלב של המשלוח מנות!!! שכחת?? בראש השנה יש מצות צדקה מיוחדת: ושלו מנות לאין נכון לוו!! אמא מכינה עם כל הלב מארז מכובד ביותר לכל עניי השכונה, חלקים של בשר הכי משובח... ביצים ישר מהלול... בגדים, נעליים... השאלה מה מותר לשלוח ומה אסור?? (פרטים בדף יד: טו) ואיך?? זיל גמור...

וכעת ברטט של קדושה אנחנו נכנסים לשדה!!! השדה שבעוד שעות ספורות שבת הארץ פורשת עליה כנפיה... אנחנו ניגשים להיפרד פרידה אחורה מהשדה... בשנה הקרובה השדה הזו תשמש לנו כמקום שחיטה לבהמות או למקום הנחת מצודות לחיות...

אגב: על הדרך... אחרי שתאירתי לך איך נראה בית של יהודי של פעם... כעת רק תבין איזה משמעות היתה לשנת השמיטה!!! זה לא שפעם היינו קונים ירקות במכולת... ועכשיו במכירה השכונתית של "משנת יוסף"... זה שינוי בכל האורח חיים!!! זה גינה מושבתת... זה פרדס מושבתת... זה חלק מהווי החיים שנעצר באמצע... אל תשכח את שושי בת השש שמחוברת לגינה... היא כל יום משקה את השתילים הרכים... זה... זה כמו לסגור מרפסת פתאום באמצע החיים!!!! אבל מה אני אגיד לך... כמה שאני מרחם עליהם... אני עוד יותר שוקע ברחמים עצמיים... על זה שאני חי בגוש אספלט ענק... לא פוגש טבע... לא נהנה מיגיע כפי... מכיר את הגשם רק מהרטיבות בגג... ומכיר את הירקות החתוכים רק מהניילון והבר קוד שום עטופים בו... וכעת... אני פוגש שמיטה רק מתיאורים על חקלאים שקשה להם... ואנחנו עומדים מהצד וצורכים להתאמן להתחבר לעולם האוטנטי והטבעי והנושם שה' ברא בעולמו...

לא נשקע ברחמים עצמיים... בודאי לא בערר ר"ה... אבל כן נכנס בסערה למסכת ביצה... ונטבול בעולם הטהור והנקי והיציב של התורה הק'! ונדע ונזכור שהשריד היחיד שעוד נותר לנו... שבו אנחנו יכולים לפגוש עולם טהור ואורגני שנשאר בנקיותו ובטהרתו זה התורה הקדושה!!!

נצמד לגמ'... נצמד למסכת ביצה ונאחז בה בכל הכח ואיתה נעבור את הימים הנוראים ונזכה להיכתב ולהיחתם בספרן של צדיקים.

אגב: אני מוכרח להיות כנה... ולהודות שיש במאמר הזה קצת חולשה... ברחתי למסכת ביצה... אבל אם כבר ברוחיים... טוב שברחתי לשם...